

По кой катѣ да възможатъ

Несъзнанимъ пакъ да го познаатъ.

И що вѣще рѣкалъ на невѣста,

Когà ей далъ еъ порфирна завѣса

Оба еъ ѡвѣнтъ и свой перстенъ златнай.

Иоще рече: „ Ъзъ вы прелюбѣзнии

Родители ѡ гдѣ молимъ.

„ И честию невѣстѣ заклинамъ !

Да на менѣ вы не пожалите,

„ Ни еъ колѣзнь сердца исполните

За скорь што ви ѡзъ до днѣсь сотворихъ,

„ И причина за плачь вама подадохъ.

И ѡставихъ вѣхъ васъ толь напрасно,

„ И превѣвахъ невѣдомъ и тайно.

Защо и ѡзъ многѣ колѣзновахъ

„ За скорь вама, и Бгѣ се молихъ

Да ви даде терпѣнїе силно,

„ И сподоби въ црѣвїе нѣно.

И надамсе на баговѣрїе

„ Хртà г҃са, какъ ще прошенїе

Моѣ тепло еъ мѣть да исполни,

„ И на любовь вама се преклони.

Защо и ѡзъ за любовь неговѣ

„ Сотворихъ ви жалъ и скорь такова.

Но подове творца да поглашамъ,

„ И на г҃са своего поглаждавамъ,

Неже що вы родителей своихъ,

„ Сопрузницъ, и прочихъ любезныхъ.